

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om mærkning af cykelstel m.v.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 27/11 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Heller ikke dette lovforslag bærer revolutionen i sig, men der står skrevet i bemærkningerne, at forslaget indebærer, at der i takt med den teknologiske udvikling kan fastsættes tidssvarende administrative regler om mærkning af cykelstel.

Det synes vi er nogle overordentlige rosværdige intentioner, og vi støtter dem meget gerne.

Inge Dahl-Sørensen (V):

L 106 er en revision af en gammel lov fra 1948, som tiden nu er løbet fra. Loven er vel en formalitet og har det gode formål at finde frem til ejerne af stjålne cykler.

Men, men, men er det virkelig nødvendigt at lovgive på det område? Jeg vil sådan set gerne spørge ministeren, om man ikke kunne klare sådan noget uden lovgivning. Men ellers så støtter vi forslaget, som det ligger.

Helge Adam Møller (KF):

Det her lovforslag er jo efter min mening betydelig mindre end det, vi behandlede før, som var et meget lille forslag, og alligevel vil jeg godt bruge måske 10 gange så lang tid end før, og det er lidt i fortsættelse af det, Venstres ordfører nu sagde.

Vi så i virkeligheden helst i Det Konservative Folkeparti, at denne lov bortfaldt. Det er ikke nogen kritik af ministeren – bestemt ikke – men det er jo en stor procedure, der nu skal iværksættes, fordi der er sket det, at Bjarne Riis og andre dygtige cykelryttere er begyndt at anvende cykler, der er lavet af kulstof eller kevlar eller tilsvarende, som man ikke kan indhugge stelnummeret i, som man kunne i de gode, gamle sortlakerede herrecykler, som vi tidligere har kendt.

Fordi der er kommet en ny teknologi, skal man lave en rent praktisk ændring, og det kræver så en lovændring. Det er jo en ret stor procedure med tre behandlinger i Folketinget og 19

organisationer, som er hørt om lovforslaget: Den Danske Dommerforening, Rigspolitichefen, Advokatrådet, Rigsrevisionen osv. osv. De har alle sammen spildt flere eller færre minutter eller halve timer på at skrive tilbage, hvad de synes om det her. Og endelig til sidst, når det så er vedtaget, for det bliver det selvfølgelig, skal Hendes Majestæt Dronningen også besværes. Hun skal skrive under på loven.

Derfor ville vi godt spørge og bede ministeren overveje: Kunne man på dette område og måske også på tilsvarende områder, som vi jo alle sammen kender, når der under skiftende regeringer kommer sådan nogle ændringer, fordi den teknologiske udvikling løber hurtigt – jeg understreger igen, at det er ingen kritik – tænke sig at klare sådan noget helt indlysende uden at have egentlige love for det? Så slap man for denne store procedure, og hver gang det var nødvendigt, ændrede man med cirkulærer, bekendtgørelser eller andet.

Vi beder ministeren overveje det, men kan ellers sige, at dette lovforslag er vi selvfølgelig hundrede procent enige i. Det er fornuftigt og godt, det, arbejdsgruppen har fundet frem til. Men kunne vi en anden gang finde en metode, så vi ikke ulejligede hele det store apparat?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne sige både til hr. Helge Adam Møller og til fru Inge Dahl-Sørensen: Jeg synes da i høj grad, det er en overvejelse værd. Men jeg forstår da godt den minister, der ikke har turdet lægge op til det. Det siger jeg i lyset af den debat, vi skal have næstfølgende om Venstres ønske, som sidste gang blev støttet af De Konservative, om en retssikkerhedsreform, hvor tonen hele vejen igennem er: fy, de dér væmmelige embedsmænd og ministre må ikke bestemme noget som helst, for det skal bestemmes her i Folketinget.

Så jeg forstår glimrende, at justitsministeren har foretrukket at lægge det her i Folketinget. Men vi er som sagt meget villige til at se på det, hvis de udmærkede partier så vil lade være med bagefter at komme med en moraliserende pegefinger.

Margrete Auken (SF):

Man kan jo overveje, om denne sag er den, vi skal bruge til at få lavet den store reform for, hvordan vi ordner sådan nogle ting. Det er klart, at man sådan lige studser, når man ser,